

BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm007389

Dane szczegółowe

Właściciel: **kjfg**
Kraj: **Rosja Carska**
Okres historyczny: **brak danych**
Znaleziono: **wielkopolskie**
Materiał awersu: **mosiądz**
Materiał rewersu: **g.jednorodny**
Wykończenie: **złożony**
Sygnowanie: **КОРИЕЖКИН = КОПЬИКИНЪ**
Wytwórca: **КОРИЕЖКИН = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)**
Średnica: **22.0 mm**
Typ uszka: **dрут**
Rant: **●---**
Profil: **(- jednowarstwowy, wypukły**

Występujące elementy

- korona [zamknięta]

Przeznaczenie

- wojskowy

Ostatnia aktualizacja: **2017-07-05 21:39**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.05.26

Opis guzika btrm007389

Rosyjski guzik wojskowy

© buttonarium.eu

Awers przedstawia tzw. *koronę szefowską*, czyli Wielką koronę cesarską Rosji.

Rewers sygnowany: КОПЫКИНЪ 1 СОРТЪ ★ S.PETERSBURG ★.

Guzik znaleziono w granicach administracyjnych miasta Koło.

Przeznaczenie i datowanie

W wyniku reformy w Armii Imperium Rosyjskim, już w 1862 roku, kiedy znacznie wzrosła liczebność pułków, w pułkach których patronami/dowodzącymi byli członkowie rodziny cesarskiej, wprowadzono na mundurach guziki z Wielką koroną cesarską Rosji. Początkowo dotyczyło to tylko cesarza i cesarzowej, a od roku 1869 również carewicza i carewiczówny. W tym samym czasie kilka szkół wojskowych, którym *szefował* ktoś z rodziny cesarskiej, również otrzymało prawo noszenia tego typu guzików na mundurach. Były to: Nikołajewska Szkoła Inżynierska (Николаевское инженерное училище), Pawłowska Szkoła Wojskowa (Павловское военное училище) oraz Aleksandrowska Szkoła Wojskowa (Александровское военное училище). W 1904 roku guziki z Wielką koroną cesarską Rosji zostały wycofano z użycia.

Źródła

[Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska](#)

[Podobne guziki na stronie Исторические пуговицы](#)

[Boczkowski W., Jaroszyński-Wolfram M., Gładki K. - GUZIKI Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 1999](#)

[Krupop D. - GUZIKI MUNDUROWE 1792-1945 tom 1, Łódź 2011](#)

[Низовский А. - Русские форменные пуговицы 1797-1917 гг., Москва 2008](#)

[Wikipedia.pl - Armia Imperium Rosyjskiego](#)

[Wikipedia.pl - Imperium Rosyjskie](#)

[Wikipedia.pl - Pawłowska Szkoła Wojskowa](#)

[Wikipedia.pl - Wielka korona cesarska Rosji](#)

[Wikipedia.ru - Александровское военное училище](#)

[Wikipedia.ru - Николаевское инженерное училище](#)

[Wikipedia.ru - Павловское военное училище](#)

[Wikipedia.ru - Русская императорская армия](#)

[Wikipedia.ru - Список полков Русской императорской армии](#)

[www.regiment.ru - Русская Императорская Армия](#)

Wytwórca: КОРИЕЈКИН = КОПЫКИНЪ (Санкт-Петербург)

Rodzina **Копiejkinów** pochodzi z małej wioski Panino (Панино) - gmina Chopylewska (Хопылевская волость), w okolicy obecnego miasta Tutajew (Тутаев, kiedyś Романов-Борисоглебск), siedziby odpowiednika powiatu Romanowo-Borysoglebskiego (Романово-Борисоглебского уезд), w Obwodzie Jarosławskim (Ярославская область). Miejsce gdzie była wspomniana wioska leży ok. 260 km na północno-północny wschód (NNE) od Moskwy i ok. 1350 km na północny wschód (NE) od Warszawy.

W 1840 roku Iwan Koriejkin syn Ignacego (Иван Игнатьевич Копыкинъ/Копейкинъ) otworzył w Sankt Petersburgu rodzinną fabrykę guzików.

W 1858 roku odłączyli się od niego młodsi bracia: Maksym (Максим - 1818-????), Konstanty (Константин), Mikołaj (Николай) i Auksenty (Аксентий/Авксентий - 1822-1912). Powiodło się tylko dwóm braciom: Auksentemu i Maksymowi.

W 1860 roku Auksenty rozpoczął produkcję guzików na ulicy Ligowskiej 30 (Лиговская улица д.30)^[1]. W 1872 roku Auksenty stał się członkiem międzynarodowego stowarzyszenia (gildii/cechu) kurców (Гильдия). W 1886 roku wyprodukował guzików za 45 tys rubli i zatrudnił 58 osób^[1]. W 1903 roku Auksenty opublikował ogłoszenie w spisie kupieckich i handlowo-przemysłowych przedsiębiorstw Sankt Petersburga (200-lecie stolicy), jako: Wojskowo-oficerska fabryka guzików oraz wytłaczanych produktów metalowych mieszcząca się na ulicy Ligowskiej 42 (Лиговская улица д.42), dom własny^[2]. Po śmierci Auksentego w 1912 roku produkcją guzków zajęła się wdowa po nim Eudoksja, córka Wasyla, (Евдокия Васильевна) wraz z zięciem Sergiuszem, synem Michała, Katuszkinem (Сергей Михайлович Катюшин).

Fabryka guzików Maksyma powstała również w 1860 roku i znajdowała się na ulicy Głazowa 10 (Глазова улица д.10)^[1]. W 1886 roku wyprodukował guzików za 15 tys rubli i zatrudnił 28 osób^[1].

Ciekawostka

Litera Ъ została usunięta z języka rosyjskiego latem 1917 roku na mocy dekretu Bolszewickiego Rządu Tymczasowego. Fonetycznie odpowiada polskim literom: e lub ie - w zależności od sytuacji.

Ciekawostka

W Buttonarium jest guzik wyprodukowany przez kogoś z Kopejkinów gdzie w sygnaturze pojawia się napis: НАСЛ СТА. Prawdopodobnie chodzi tutaj o wyraz: наследства (наследство), które oznacza: dziedzictwo, spuściznę. Może guzik powstał w czasie gdy umarł dotychczasowy właściciel fabryki, a jego następca chciał podkreślić, że jakaś partia guzików została wyprodukowana już przez nowego właściciela. Nasuwa się pytanie, jeśli to prawda, to dlaczego nie wstawił tam po prostu swojego imienia?

Źródła

¹⁾Указатель фабрик и заводов Европейской России и Царства Польского, СПб 1887

²⁾Санкт-петербургское купечество и торгово-промышленные предприятия города к 200-летию юбилею столицы, СПб 1903

Wikipedia.ru - Панино (Тутаевский район)

www.pugoviza.ru - КОПЕЙКИНЫ

www.yar-genealogy.ru - Фамилии Ярославской губернии, Р.-Борисоглебский уезд, Хопылевская волость, деревня Панино

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.

*Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. **Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-17 14:46**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.05.26